

UZASADNIENIE

do projektu zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie z dnia 2019 r.
w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Skamieniałe Miasto”

Zgodnie z art. 19 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody dla rezerwatu przyrody sporządza się plan ochrony. Plan ochrony ustanawia regionalny dyrektor ochrony środowiska w drodze aktu prawa miejscowego w formie zarządzenia (art. 19 ust. 6 ustawy).

Plan ochrony rezerwatu przyrody zawiera:

- 1) cele ochrony przyrody oraz wskazanie przyrodniczych i społecznych uwarunkowań ich realizacji,
- 2) identyfikację oraz określenie sposobów eliminacji lub ograniczania istniejących i potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych oraz ich skutków,
- 3) wskazanie obszarów ochrony ścisłej, czynnej i krajobrazowej,
- 4) określenie działań ochronnych na obszarach ochrony ścisłej, czynnej i krajobrazowej, z podaniem rodzaju, zakresu i lokalizacji tych działań,
- 5) wskazanie obszarów i miejsc udostępnianych dla celów naukowych, edukacyjnych, turystycznych, rekreacyjnych, sportowych, amatorskiego połowu ryb i rybactwa oraz określenie sposobów ich udostępniania,
- 6) wskazanie miejsc, w których może być prowadzona działalność wytwórcza, handlowa i rolnicza,
- 7) ustalenia do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, planów zagospodarowania przestrzennego województw oraz planów zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń wewnętrznych lub zewnętrznych.

Rezerwat przyrody „Skamieniałe Miasto” został utworzony na podstawie § 11 zarządzenia Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 12 lipca 1974 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (M.P. Nr 28, poz. 172), na powierzchni 15,01 ha, w celu zachowania „*terenu z licznymi malowniczymi grupami skał o rzadko spotykanych kształtach, zbudowanych z piaskowca ciężkowickiego*”. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie, w zarządzeniu z dnia 19 czerwca 2019 r. w sprawie rezerwatu przyrody "Skamieniałe Miasto" (Dz. Urz. Woj. Małop. poz. 4799), zaktualizował stan prawny rezerwatu: nieznacznie zwiększył jego obszar, poszerzył zakres celów jego ochrony oraz wyznaczył dla niego otulinę. Aktualnie w rezerwacie ochronie podlega obszar o powierzchni 15,11 ha, a celem jego ochrony jest „*... zachowanie ze względów przyrodniczych, krajobrazowych, naukowych i dydaktycznych dobrze uwidocznionych cech sedymentacyjnych i zróżnicowanych form wietrzenia piaskowców oraz naturalnych procesów geologicznych, a także stanowisk rzadkiej w skali kraju flory mchów i porostów*”.

Rezerwat „Skamieniałe Miasto” jest położony w obrębie ewidencyjnym Ciężkowice w gminie Ciężkowice. Chroni 12 enklaw ze zgrupowaniami malowniczych skałek o rzadko spotykanych konturach zbudowanych z piaskowca ciężkowickiego. Rezerwat położony jest na południe od miasta Ciężkowice, na zboczu doliny rzeki Białej i wierzcholinie grzbietu o nazwie Skalka. Według geobotanicznego podziału Polski B. Pawłowskiego i W. Szafera (1978) rezerwat leży w podokręgu Pogórzy Fliszowych okręgu Beskidy, w dziale Karpaty Zachodnie.

W zaproponowanej przez Z. Rubinowskiego (1997) klasyfikacji rezerwatów przyrody nieożywionej opisywany obiekt ma charakter rezerwatu geomorfologicznego, obrazującego formy i zjawiska dokumentujące geologiczne procesy rzeźbotwórcze. Odsłonięte tu w sposób naturalny piaskowce ciężkowickie reprezentują też określony rodzaj paleośrodowiska ich sedymentacji. Struktury sedymentacji morskiej piaskowców są doskonale wyeksponowane na ścianach skałek dzięki procesom wietrzenia. Rezerwat ten, jako jedyny w Karpatach Polskich, obejmuje strefę wychodni skalnych pojawiających się na powierzchni terenu w profilu od dna doliny po wierzchofinę.

Ze względu na licznie występujące wychodnie i ściany skalne na terenie rezerwatu odnotowano szczególnie duże nagromadzenie naskalnych mchów, porostów oraz innych drobnych organizmów żyjących na skałach. Ponadto w schronach i jaskiniach zinwentaryzowano gatunki nietoperzy oraz liczne pająki, motyle i inne owady. Jest to więc obszar cenny również ze względu na swą dużą bioróżnorodność.

Warty ochrony jest również drzewostan porastający teren rezerwatu. Siedlisko boru mieszanego wyżynnego, dość licznie reprezentowane w rezerwacie, zajmuje bardzo niewielką powierzchnię w mezoregionie Pogórza Ciężkowicko-Dynowskiego według Regionalizacji Przyrodniczo-Leśnej Polski 2010. Ponad stuletnie drzewostany rosnące na siedliskach lasu wyżynnego i lasu mieszanego wyżynnego wykazują duży stopień naturalności (zespoły roślinne: Podgórska dąbrowa acydofilna *Luzulo luzuloidis-Quercetum* i grąd subkontynentalny *Tilio cordatae-Carpinetum betuli*).

Pomiędzy enklawami rezerwatu znajdują się grunty rolne. Część z nich jest użytkowana rolniczo, a pozostałą część zajmują nieużytki i zadrzewienia wyrosłe w wyniku naturalnej sukcesji. Wyjątek stanowią dwa fragmenty rezerwatu położone na najniższej terasie zalewowej rzeki Biała, które od kompleksu głównego oddziela pas drogowy drogi krajowej nr 977.

Przez teren rezerwatu przebiega niebieski szlak turystyczny i ścieżka edukacyjna, które pozwalają na zwiedzenie większej części terenów rezerwatu. Szlak czarny, biegnący wzdłuż granic fragmentu rezerwatu ze Skałą z Krzyżem ma charakter łącznikowy, doprowadzający turystów z centrum Ciężkowic do części wschodniej rezerwatu. Szlaki piesze w rezerwacie zostały wytyczone przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie w zarządzeniu Nr 34/16 z dnia 11 sierpnia 2016 r. w sprawie wyznaczenia szlaków udostępnionych do ruchu pieszego w rezerwacie przyrody „Skamieniałe Miasto”.

Projekt planu ochrony został opracowany dla rezerwatu na podstawie dokumentacji pn. „Plan ochrony rezerwatu „Skamieniałe Miasto”. Powierzchnia 14,91 ha. Na okres od 1 stycznia 2003 do 31 grudnia 2022 roku”, sporządzonej w 2002 r. przez Przedsiębiorstwo Wielobranżowe KRAMEKO i współpracujących z nim naukowców, a także dokumentacji pn. „Aktualizacja dokumentacji do Planu Ochrony Rezerwatu Przyrody „Skamieniałe Miasto”, sporządzonej w 2010 r. przez Biuro Projektowe EKOsystem Alina Rachwał. Ponadto, na potrzeby sporządzenia planu ochrony, pracownicy Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie przeprowadzili w 2018 i 2019 r. kilka wizji terenowych. W oględzinach terenu brali także udział pracownicy Muzeum Przyrodniczego im. Krystyny i Włodzimierza Tomków w Ciężkowicach, Urzędu Gminy Ciężkowice oraz dr Ryszard Kozik, pracownik Instytutu Biologii Akademii Pedagogicznej w Krakowie, który uczestniczył w oględzinach rezerwatu w dniu 22 sierpnia 2019 r. Celem wizji było ustalenie aktualnych potrzeb w zakresie realizacji celów ochrony rezerwatu.

Do sformułowania zapisów planu ochrony dotyczących ustaleń do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przeanalizowano jedyny obowiązujący dokument kształtujący politykę przestrzenną gminy Ciężkowice, tj. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Ciężkowice, zatwierdzone uchwałą Nr VIII/56/03 Rady Miejskiej w Ciężkowicach z dnia 27 czerwca 2003 r.

W planie ochrony rezerwatu opisano przyrodnicze i społeczne uwarunkowania realizacji celów ochrony rezerwatu. Za najważniejsze z nich uznać należy:

- położenie rezerwatu w makroregionie Pogórza Środkowobeskidzkiego, mezoregionie Pogórza Ciężkowickiego,
- występowanie w rezerwacie utworów fliszowych płaszczowiny śląskiej, złożonych z piaskowców i zlepieńców ciężkowickich i wkładek z łupków pstrych i czerwonych występujących miejscami w obrębie tych warstw;
- występowanie w rezerwacie różnorodnych form skałek i wychodni skalnych piaskowca ciężkowickiego oraz jaskiń, schronów i niszy skalnych: skałki przydolinne: „Czarownica”, „Ratusz” i „Grunwald”, skałki stokowe: na przykład „Warownie” (dolna i górna), „Borsuk”; skałki wierzchowinowe: „Baszta im. I. J. Paderewskiego”, „Cyganka”, „Grzybek” i „Skałka z Krzyżem”, zespół form osuwiskowych: „Aligator”, „Piramidy”;
- występowanie w rezerwacie zbiorowisk roślinnych: kontynentalnego boru mieszanego *Quercus robur-Pinetum*, podgórskiej dąbrowy acydofilnej *Luzulo luzuloidis-Quercetum*, grądu subkontynentalnego *Tilio-Carpinetum*;
- występowanie w rezerwacie co najmniej 43 gatunków mchów, 21 gatunków wątrobowców i 83 gatunków porostów, w tym gatunków chronionych, rzadkich i zagrożonych,
- występowanie w rezerwacie bogatej fauny w tym gatunków podlegających ochronie ścisłej,
- położenie rezerwatu na gruntach różnych własności: Gminy Ciężkowice, osób fizycznych i parafii rzymsko-katolickiej pod wezwaniem Pana Jezusa Miłosiernego i Świętego Andrzeja Apostoła;
- rozczłonkowanie obszaru rezerwatu na 12 fragmentów położonych wśród gruntów rolnych, leśnych i nieużytków pozostających w gospodarczym użytkowaniu;
- położenie zurbanizowanych terenów miasta Ciężkowice przy północnej i wschodniej granicy rezerwatu;
- udostępnienie rezerwatu dla ruchu pieszego po trasach dwóch szlaków turystycznych: niebieskim i czarnym oraz po trasie ścieżki dydaktycznej,
- duże obciążenie rezerwatu ruchem turystycznym;
- lokalizacja urządzonego parkingu, punktu gastronomicznego i punktu sprzedaży pamiątek przy zachodniej granicy rezerwatu,
- położenie drogi krajowej nr 977 Tarnów-Grybów o dużym natężeniu ruchu samochodowego pomiędzy częściami rezerwatu,
- przebieg drogi gminnej Ciężkowice-Staszkówka wzdłuż północno-wschodniej granicy rezerwatu,
- istnienie Muzeum Przyrodniczego w Ciężkowicach, prowadzącego działalność edukacyjną na terenie rezerwatu.

W planie ochrony rezerwatu wymienione zostały zagrożenia dla rezerwatu oraz ich skutki. Dla każdego zagrożenia podano sposoby jego eliminacji lub minimalizacji. Za najistotniejsze zagrożenia dla środowiska przyrodniczego rezerwatu uznaje się:

- niszczenie skał w wyniku uprawiania sportów wspinaczkowych (bulderingu),
- niszczenie skał w wyniku rycia i malowania napisów,
- niszczenie szaty roślinnej wyniku penetracji obszaru rezerwatu poza wyznaczonymi szlakami,
- wzmaganie procesów erozyjnych w wyniku penetracji obszaru rezerwatu poza wyznaczonymi szlakami,
- zawlekanie gatunków obcych do rezerwatu,
- pozostawianie śmieci w rezerwacie,

- hałas i zanieczyszczenia świetlne, gazowe, pyłowe, stałe i ciekłe generowane przez ruch pojazdów po drogach publicznych: drodze krajowej nr 977 Tarnów-Grybów i po drodze gminnej Ciężkowice-Staszówka,
- zanikanie stanowisk ciepłolubnej flory porostów naskalnych w wyniku naturalnej sukcesji roślinności na skałkach i grupach skałek oraz
- niekorzystne dla środowiska przyrodniczego rezerwatu przyrody zmiany sposobów zagospodarowania terenu w jego najbliższym otoczeniu (zagrożenie potencjalne).

Na podstawie wyżej wymienionych uwarunkowań przyrodniczych i społecznych, istniejących i potencjalnych zagrożeń zewnętrznych, biorąc pod uwagę przedmioty ochrony rezerwatu uznaje się, że najważniejszym sposobem ochrony środowiska przyrodniczego rezerwatu jest ochrona czynna wszystkich jego fragmentów, na łącznej powierzchni 15,11 ha (§ 5 ust. 1 zarządzenia).

W odniesieniu do głównego przedmiotu ochrony, tj. zróżnicowanych pod względem budowy, kształtu i formy skałek i grup skałek piaskowca ciężkowickiego, ochrona powinna polegać na zabezpieczeniu dobrze uwidoczniomych cech sedymentacyjnych piaskowców oraz form wietrzenia poprzez zatrzymanie lub ograniczenie niekorzystnego oddziaływania na skałki wielu szkodliwych czynników, do których należą: niszczenie skałek przez odłupywanie ich fragmentów, rycie i malowanie napisów, montowanie stanowisk asekuracyjnych oraz naturalna sukcesja roślinności.

W rezerwacie należy także chronić ekosystemy leśne rezerwatu, pośród których znajdują się skałki piaskowcowe. Aktualnie zachodzą w nich naturalne procesy ekologiczne, które przywracają tym ekosystemom naturalny układ roślinności i skład gatunkowy. W celu ochrony tych procesów ingerencja w stan środowiska przyrodniczego rezerwatu powinna być ograniczona do niezbędnego minimum. Za takie minimum uznaje się wykonywanie cięć w podroście i podszybie oraz w drzewostanie w celu ochrony i wyeksponowania głównych skałek oraz cięć niskiej intensywności o charakterze trzebieży późnych w drzewostanach rosnących na gruntach stanowiących własność osób fizycznych.

Plan działań ochronnych na obszarze rezerwatu został podzielony na dwie części (załącznik nr 2 do zarządzenia) – pierwsza zawiera działania związane z ochroną zasobów przyrody nieożywionej oraz cennej lichenoflory i brioflory naskalnej. Druga zawiera działania związane z ochroną ekosystemów oraz dziko występujących gatunków roślin, grzybów i zwierząt.

Działania ochronne związane z ochroną skał oraz cennych gatunków mchów i porostów naskalnych głównie będą polegać na:

- usuwaniu z powierzchni skałek malowanych znaków i napisów oraz śladów magnezji, zachowując jednocześnie daleko idącą ostrożność w stosunku do historycznych napisów oraz mchów i porostów naskalnych,
- wycinaniu i usuwaniu drzew i krzewów z pasa terenu o szerokości 3 m położonego wokół skałek,
- karczowaniu i usuwaniu ze ścian skałek podrostów drzew i krzewów.

Działania ochronne związane z ochroną ekosystemów głównie będą polegać na:

- odnowieniu oznakowania granic rezerwatu obwódkami koloru zielonego malowanymi na pniach drzew granicznych,
- remoncie istniejących tablic informacyjnych i urzędowych,
- remoncie nawierzchni szlaków turystycznych i ścieżek edukacyjnych udostępnionych dla ruchu pieszego oraz uszkodzonych elementów infrastruktury turystycznej,
- montażu nowych elementów infrastruktury turystycznej kanalizującej ruch turystyczny, blokującej wejścia na dzikie ścieżki i na skały, ułatwiającej podejścia na odcinkach szlaków o dużym spadku,

- prowadzeniu systematycznej i częstej kontroli przestrzegania przepisów prawa obowiązujących na obszarze rezerwatu,
- zbiorze odpadów pozostawionych w rezerwacie i przekazywanie ich do unieszkodliwienia podmiotom posiadającym stosowne zezwolenie przez zarządcę gruntu oraz
- wykonywaniu cięć o charakterze trzebieży późnej o niskiej intensywności ze względu na uzasadnione potrzeby właściciela gruntu.

Wyżej opisane działania powinny zagwarantować w 20-letniej perspektywie obowiązywania planu ochrony zachowanie przedmiotów ochrony rezerwatu.

Ze względu na uwarunkowania społeczne i przyrodnicze rezerwatu w planie ochrony nie wyznacza się miejsc, o których mowa w art. 15 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody: pkt 4 (do polowań), pkt 11 (do prowadzenia działalności wytwórczej, handlowej i rolniczej), pkt 14 (do połowu ryb i innych organizmów wodnych) i pkt 16 (do wprowadzania psów na obszary objęte ochroną ścisłą i czynną).

W planie ochrony nie wyznacza się dodatkowych obszarów i miejsc udostępnionych dla celów naukowych, edukacyjnych, turystycznych, rekreacyjnych i sportowych.

W § 6 zarządzenia sformułowano ustalenia do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Ciężkowice oraz do Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Małopolskiego, mające na celu eliminację lub ograniczenie zagrożeń zewnętrznych dla rezerwatu:

- 1) utrzymanie na terenie otuliny rezerwatu dotychczasowych sposobów użytkowania terenów rolnych, łąk, pastwisk, lasów i zadrzewień oraz niedopuszczenie do lokalizacji nowych obiektów budowlanych, naziemnych urządzeń infrastruktury technicznej, obiektów małej architektury, z wyjątkiem:
 - a) budowy obiektów służących celom rezerwatu przyrody, pod warunkiem niestwarzania przez te obiekty i urządzenia zagrożeń dla środowiska przyrodniczego rezerwatu oraz zachowania lub polepszenia obecnych walorów krajobrazowych (dostosowania formy architektonicznej i kolorystyki obiektów do otoczenia),
 - b) budowy przyłączy i urządzeń instalacyjnych związanych z oczyszczaniem ścieków i innej podziemnej infrastruktury technicznej;
- 2) w odniesieniu do istniejącej zabudowy położonej na terenie otuliny rezerwatu dopuszcza się remonty tych obiektów oraz ich przebudowę, a także jednorazową rozbudowę na dodatkowej powierzchni nie większej niż 20% powierzchni zajmowanej przez istniejące budynki; ponadto dopuszcza się budowę nowych obiektów na zasadzie wymiany istniejącej substancji w obrębie działki siedliskowej pod warunkiem, że ich wymiary powierzchniowe nie będą większe niż 120% powierzchni zajmowanych przez istniejące budynki; zakres wyżej wymienionych prac nie może stwarzać zagrożenia dla środowiska przyrodniczego rezerwatu, a forma architektoniczna i kolorystyka zmienianych i nowo powstałych obiektów powinna harmonizować z otoczeniem i nie pogarszać obecnych walorów krajobrazowych; ustalenia te dotyczą obiektów, które powstały zgodnie z przepisami prawa;
- 3) nieprzeznaczenie pod zainwestowanie terenów nieruchomości oznaczonych w ewidencji gruntów numerami: 1029/3, 1030, 1031/1, obręb Ciężkowice, położonych w obrębie otuliny rezerwatu, wskazanych w obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Ciężkowice (uchwała Nr VIII/56/03/Rady Miejskiej w Ciężkowicach z dnia 27 czerwca 2003 r.) pod mieszkalnictwo z usługami towarzyszącymi;

- 4) dopuszcza się remont i przebudowę drogi wojewódzkiej nr 977 i drogi gminnej Ciężkowice-Staszówka w granicach otuliny rezerwatu pod warunkiem, że zakres tych prac nie będzie stwarzał zagrożenia dla środowiska przyrodniczego rezerwatu;
- 5) prowadzenie ekstensywnej gospodarki rolnej i leśnej, zgodnej z zasadami dobrej praktyki w zakresie gospodarki rolniczej i leśnej na gruntach położonych w otulinie rezerwatu;
- 6) zachowanie na terenie gminy Ciężkowice drożności korytarzy ekologicznych łączących rezerwat przyrody z ostojami przyrodniczymi Beskidu Sądeckiego, Pogórza Ciężkowickiego i Pasma Brzanki.

Celem ustaleń ujętych w pkt 1-5, jest zachowanie obecnego urozmaiconego krajobrazu rezerwatu i jego najbliższego otoczenia. O jego charakterze decyduje bardzo urozmaicona rzeźba terenu oraz mozaika różnych ekosystemów: leśnych, upraw rolnych, łąk i pastwisk i zadrzewień pokrywająca pofałdowane zbocza wzniesienia i terasę zalewową rzeki Biała. Dodatkowym walorem krajobrazowym jest punkt widokowy znajdujący się na wierzchołku grzbietu Skalka z widokiem na pasmo Pogórza Ciężkowickiego oraz widok spod Skalki z Krzyżem na zabytkowy układ urbanistyczny Ciężkowic.

Ochrona krajobrazu tego miejsca powinna polegać na utrzymaniu dotychczasowych sposobów użytkowania gruntów położonych pomiędzy 12 enklawami rezerwatu oraz terenów przylegających do zewnętrznych obrysów enklaw tworzących rezerwat. Ograniczenie zainwestowania w granicach otuliny rezerwatu zabezpieczy także jego środowisko przyrodnicze przed bezpośrednimi negatywnymi wpływami człowieka związanymi z jego stałym pobytom na terenie zainwestowanych nieruchomości, zajętych przez domy jednorodzinne obiekty gospodarcze i ogrody.

Dzięki wyznaczeniu otuliny, ewentualne zmiany sposobów zagospodarowania terenów położonych w jej granicach będą oceniane przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie, w oparciu o art. 13 ust. 3a i 3b ustawy o ochronie przyrody oraz art. 53 ust. 4 pkt 8 z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, tj. w procedurze uzgadniania projektów:

- 1) studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz planu zagospodarowania przestrzennego województwa – w zakresie ustaleń tych planów, mogących mieć negatywny wpływ na cele ochrony rezerwatu przyrody,
- 2) planów urządzenia lasu, uproszczonych planów urządzenia lasu i zadań z zakresu gospodarki leśnej, w części dotyczącej otuliny rezerwatu przyrody – w zakresie ustaleń tych planów lub zadań, mogących mieć negatywny wpływ na ochronę przyrody rezerwatu przyrody,
- 3) decyzji o warunkach zabudowy.

Zmiany wprowadzane do dokumentów planistycznych będą analizowane przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie pod kątem ich wpływu na zachowanie naturalności i integralności środowiska przyrodniczego rezerwatu, jego bioróżnorodności, warunków siedliskowych ważnych gatunków żyjących w rezerwacie, ale wykorzystujących obszary położone w otoczeniu jako bazę żerową lub jako miejsca rozrodu lub regularnego przebywania.

Ustalenie do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Ciężkowice oraz do Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Małopolskiego, zawarte w pkt 6, zostało sformułowane w celu zachowania korytarzy ekologicznych łączących rezerwat przyrody z innymi ważnymi ostojami przyrodniczymi. Korytarze ekologiczne są miejscami swobodnej migracji dziko występujących zwierząt, roślin i grzybów. Ich zachowanie ma istotne znaczenie dla ochrony bioróżnorodność rezerwatu.

W planie ochrony nie było możliwości uwzględnienia wyników audytu krajobrazowego, o którym mowa w art. 38a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ze względu na niesporządzenie audytu krajobrazowego dla obszaru województwa małopolskiego.